Tromsø-Vesterålen-Lofoten-Bodø

October 27 - November 03, 2019

SV *Antigua*

The SV *Antigua* was built in 1957 in Thorne (UK) and served for many years as a fishing vessel, until it was completely re-built in the early 1990s in the Netherlands as a barkentine and equipped as a passenger ship. A barkentine has three masts with square sails on the foremast.

With

Captain – Mario Czok
First Mate – Tom
Second Mate – Barbara
Deck hand – Theresa
Service management – Nanou
Chef – Sascha
Service – Daiane
Service – Elbrich

and

Tourleader – Rolf Stange
Guide/Deckhand – Sarah Gerats

Sonntag, 27. Oktober – Tromsø, Tromsøsundet, Finnkroken

16.00 Uhr: 69°39'N/018°57,8'E, Hafen von Tromsø. Weitgehend wolkenfrei, windstill. 1001 hPa, -3°C.
Sonnenaufgang: 07.45 Uhr, -untergang: 15.09 Uhr.

Heute ging die Reise ins Licht des Nordens los. Die meisten hatten schon mindestens einen Tag in Tromsø verbracht, jener Stadt, die als Paris des Nordens bekannt ist. Das mochte ein wenig übertrieben sein, aber ohne Frage war Tromsø ein schöner Ort in einer sehr schönen Umgebung, mit interessanten Sehenswürdigkeiten wie der recht modernen Arktis-Ausstellung und Show Polaria sowie dem dank einer Seilbahn leicht erreichbaren Hausberg Fløyen.

Über solche musealen Ausflüge hinaus ging es nun jedoch nicht in die hohe Arktis, sondern in die nordnorwegische Subarktis. Am späten Nachmittag schifften wir uns auf der *Antigua* ein, wo die Mannschaft uns in Empfang nahm: Servicechefin Nanou begrüßte uns und teilte uns die Kabinen zu und diverse Hände waren bei Bedarf mit dem Gepäck behilflich. Unterdessen tobten am Polarhimmel die schönsten Nordlichter, und wir verbrachten viel Zeit an Deck der ruhig im Hafen liegenden *Antigua*, um das Schauspiel zu genießen.

Schließlich stellte Kapitän Mario die Mannschaft, das Schiff, wichtige Sicherheitsroutinen und das Leben an Bord vor, und bald gab es das erste, gute *Antigua*-Abendessen von Koch Sascha.

Unterdessen hatten wir abgelegt. Weiterhin waren schöne Nordlichter mit feinen Strukturen und schnellen Bewegungen zu sehen. Nach etwa zwei Stunden Fahrt legten wir in Finnkroken auf der Insel Reinøy an einem sehr kleinen An-

leger an. Hier wollten wir noch mal die Gelegenheit nutzen, einen kleinen Spaziergang zu machen, denn wie Fahrtleiter Rolf erläutert hatte, würden wir am nächsten Vormittag zunächst keine Gelegenheit haben, festen Boden unter die Füße zu bekommen. Stattdessen hofften wir, Schwertwale zu finden!

Aber zurück zu Finnkroken. Zu unserer Überraschung wurden wir vom Grundeigner äußerst freundlich begrüßt und sogar eingeladen, das museal erhaltene, alte Handelshaus am Anleger zu besuchen. Darüber hinaus hatte man sogar einen kleinen Waldweg mit Fackeln markiert, so dass wir den Weg zu einem mit Feuer gemütlich beheizten Lavvu (großes Zelt, in Nordskandinavien weit verbreitet) finden konnten. Dort konnte man sich in gemütlicher Atmosphäre aufwärmen und den über den Bäumen tanzenden Nordlichtern zuschauen.

Schließlich hatten sich alle wieder an Bord eingefunden, so dass wir zu später Stunde ablegten und Kurs auf Skjervøy nehmen konnten.

Zondag, 27. Oktober – Tromsø, Tromsøsundet, Finnkroken

16.00 Uur: 69°39'N/018°57,8'E, Haven van Tromsø. Overwegend helder, windstil. 1 01 hPa, -3°C.
Zonsopkomst: 07.45 Uur, -ondergang: 15.09 Uur.

Zondagavond 18:00 uur is het zo ver: tijd om aan boord te gaan van de *Antigua*. De Barkentijn ligt al enkele dagen in de haven van Tromsø, dicht bij het centrum van de stad. De meesten van ons zijn al een dag in het Noorden en het enthousiasme om te vertrekken is groot. Vannacht is de wintertijd begonnen, wat betekent dat het rond een uur of 4 al goed donker is. Nog voor we vertrekken is het eerste Noorderlicht te zien. Het is een heldere, frisse avond, en de aurora borealis zal de hele avond bij ons blijven.

Na een introductie tot het schip en de bemanning, en een veiligheidsbriefing zijn we klaar om te vertrekken, nog voor het avondeten zijn we al onderweg. We laten het licht van de hoofdstad van Noord Noorwegen achter ons en gaan steeds opnieuw aan dek om het groene, roze en zelfs enigszins blauwe Noorderlicht te zien dat aan alle kanten aan de hemel zichtbaar is. Op een gegeven moment is het avondeten aantrekkelijker dan buiten staan – maar echt lang binnen zijn we nooit.

Tegen tien uur leggen we aan aan de kade van Finnkroken, een kleine plaats zuid op het eiland Reinøya. De dag leek eigenlijk over, maar dat blijkt na het aanleggen nog niet zo te zijn. Op de steiger worden we verwelkomd door Jo Martin, die met veel plezier Finnkroken met ons deelt. Hij zorgt ervoor dat de fakkels langs het pad naar een lavo in het bos worden aangestoken, en we laat op de avond onze benen nog even kunnen strekken. Onder de heldere hemel en het steeds aanwezige Noorderlicht wandelen we over de sneeuw tussen de lage bomen door. Aan het eind van het pad wacht een grote lavo waar een vuur brand – meer Noors en meer winters kan het bijna niet worden. Deze plaats werd al in het stenen tijdperk bewoond, en was rond 1850 één van de belangrijkste plaatsen in het gebied. Tegen middernacht nemen we nog een kijkje in de kapel, gebouwd in 1907 en later uitgebreid, – waar zoals in alle kerken aan de kust een klein scheepje in hangt. Ook laat Jo Martin ons ‚Gammelhuset' zien, een huis uit 1810 met veel dingen die er door al de jaren heen verzameld zijn – geen museum maar een merkwaardige en interessante collectie objecten en verhalen. Onze eerste avond is een volledige dag en de verwachtingen voor de reis zijn hoog. Morgen vroeg zullen we nog verder naar het Noorden gaan. De laatste jaren komt de haring vaak de fjorden in rond het gebied van Skjervøy, wat Orka's en Bultruggen aantrekt. Dat is precies de reden dat het gebied ons aantrekt – het is nog vroeg in het seizoen, maar we zullen zien ...

Montag, 28. Oktober – Skjervøy, Nord-Lenangen

08.00 Uhr: 70°01,6'N/020°37,6'E, südlich von Arnøy. Bewölkt, nördliche Brise (bis Beaufort 6, in Böen 7, lokal geschützt). 1 006 hPa, -1°C. Sonnenaufgang: 07.50 Uhr, -untergang: 15.04 Uhr.

Ganz früh am Morgen verließen wir den kleinen Anlegeplatz in Finnkroken. Die *Antigua* fuhr Richtung Norden. Bei Skjervøy (Skjerv-Insel) wurden in den letzten Tagen Orcas gesichtet. Die wollten wir natürlich auch sehen. Allerdings wurden die Wellen höher und höher und das Schaukeln der *Antigua* heftiger und heftiger, je weiter wir aus dem zwischen den Inseln geschützten Fjord hinausfuhren. Unser Expeditionsleiter und der Kapitän entschieden deshalb, dass es besser wäre, umzukehren. Unter diesen rauen Bedingungen würde sich kaum ein Wal finden lassen. Nun wurden fleißige Hände gesucht, die beim Segelsetzen helfen konnten. Das war gar nicht so einfach und schnell hatten sich die aufgewärmt, die an den Tauen mit vereinten Kräften zogen.

Die *Antigua* segelte nun Richtung Süden. Ziel war ein kleines Örtchen mit dem Namen Nord-Lenangen. Der Ort ist für seine Wintersportmöglichkeiten überregional bekannt. Nach dem Vormittag auf dem Schiff hatten wir nun Gelegenheit, uns die Beine zu vertreten. Es war winterlich draußen und es blies ein kalter Wind. Der hielt uns aber nicht ab, den Ort und Umgebung zu erkunden. Wer etwas höher hinaus wollte, konnte mit Sarah eine kleine Tour auf einem der nahegelegenen Berghänge unternehmen. Einige hatten einen netten Laden im Ort entdeckt und kamen mit dem einen oder anderen Souvenir zum Schiff zurück.

Dort wurden Projektor und Leinwand aufgebaut, denn Rolf und Sarah wollten uns etwas zur Geschichte des Nordlichts erzählen und uns außerdem mit den wichtigsten fototechnischen Details vertraut machen, die man wissen sollte, um ein Nordlicht gut zu fotografieren. Vollgepackt mit der Theorie waren wir nun gespannt, ob auch heute Abend die Nordlichter wieder über den Himmel tanzen würden. Leider aber waren viele Wolken am Himmel. Ganz schwach zeigte sich der eine oder andere grüne Hauch durch eine Wolkenlücke. Mittlerweile waren wir wieder ein ganzes Stück nach Süden gefahren. Wir passierten erneut Tromsø. Das Paris des Nordens erstrahlte beeindruckend im Glanz des nächtlichen Kunstlichtes.

Maandag, 28. Oktober – Skjervøy, Nord-Lenangen

08.00 Uur: 70°01,6'N/020°37,6'E, ten zuiden van Arnøy. Bewolkt, noordelijke bries (tot Beaufort 6, vlagen 7, lokaal beschut). 1 006 hPa, -1°C. Zonsopkomst: 07.50 Uur, -ondergang: 15.04 Uur.

Om vier uur ´sochtends vertrekken we vanuit Finnkroken, en varen naar het Noorden. Net voor het ontbijt komen we achter de eilanden vandaan en kunnen we de deining van de open zee duidelijk voelen. Gelukkig zijn we om acht uur weer in de luwte, zodat we rustig kunnen ontbijten, maar lang zal dit niet duren. Het heldere weer van gisteravond is er ook niet meer – het sneeuwt natte sneeuw en de wind wordt steeds iets intenser. Ook de golven worden groter, tot het op een gegeven moment zo waait, deint en sneeuwt dat het duidelijk geen weer is om op zoek te gaan naar walvissen. Het beste idee op het moment is om de wind te volgen en dat is dan ook precies wat we doen. We draaien om, wat nog een interessante serie bewegingen met zich meebrengt, en zetten de zeilen. Zodra de motor uit is en we door de wind naar het zuiden worden geblazen voelt alles weer rustig. Het blijft de hele ochtend sneeuwen, en we gaan op zoek naar een plaats om in de middag aan land te komen.

Deze plaats wordt Nord-Lenangen – een verzameling huizen, verspreid langs de kust van het fjord met dezelfde naam, en vooral bekend als de enige plaats in de omgeving Lyngen die een fastfood restaurant heeft. Het gebied behoort tot de bekende Lyngen alpen, en er wordt vooral geleefd van wintersport, toerisme, bergsport en de visserij. Oorspronkelijk was het een vissersdorpje, met als best draaiende onderdeel de garnalenfabriek. Aan de kade is het redelijk glad, en ook op de weg is het avontuurlijk. De meesten kiezen voord e overwegend horizontale route en lopen richting het centrum, anderen gaan met Sarah mee om te proberen een stukje de berg op te komen en van het uitzicht te genieten. Er ligt veel sneeuw, wat het lopen zowel moeilijker als makkelijker maakt. Mooi is het zeker, en winters. Tegen half vijf is het donker en heeft iedereen de weg naar het schip weer gevonden. Voor het eten vertellen Rolf en Sarah over de vele mythes rond het Noorderlicht, en geven een introductie tot het fotograferen van de Aurora. Wat hier belangrijk voor is zijn de ISOwaarde (hoog), het diafragma (groot, laag getal), de sluitertijd (niet overdreven lang) de focus (manueel) en het gebruik van een statief.

En ja, ook vanavond is het Noorderlicht er weer. Minder sterk dan gister, maar aanwezig. We zullen de hele avond en nacht onderweg zijn – richting het Zuiden. Buiten op zee waait het redelijk, en daarom gaan we aan de Oostkant langs Senja, zodat we het grootste gedeelte van de nacht beschermd zullen zijn tegen de deining en rustig kunnen slapen.

Dienstag, 29. Oktober – Senja: Skrolsvik. Hinnøya: Harstad

08.00 Uhr: 69°00,3'N/016°53,4'E, an der Südspitze von Senja. Teilweise bewölkt, windstill. 1018 hPa, 1°C. Sonnenaufgang: 07.57 Uhr, -untergang: 14.46 Uhr.

Heute teilten wir uns zunächst in zwei Gruppen auf. Wer wandern wollte, konnte sich Sarah anschließen oder allein die nahegelegene Natur erkunden. Sarah wanderte mit ihrer Gruppe auf einen der kleineren Berge. Es bot sich eine wunderbare Aussicht über die Bucht. Gefrorenen Bäche ließen die Landschaft glitzernd und winterlich erscheinen.

Wer es gemütlicher angehen wollte, konnte mit Rolf einem einfach zu gehenden Weg Richtung Küste folgen. Dort befand sich auch eine alte Festungsanlage aus dem zweiten Weltkrieg. Auf dem Weg dorthin kreuzten Rentiere unseren Weg. Leider waren sie recht scheu und ließen sich nicht weiter beobachten. Sie verschwanden schnell zwischen Sträuchern und Bäumen.

Die Festungsanlage war sehr beeindruckend mit alten Bunkern und Kanonen. Teilweise konnte man tief in die Bunker vordringen und bekam einen Eindruck vom Wahnsinn dieser Zeit. Nach Ende des 2. Weltkrieges wurde die Anlage dann bis in die 50er Jahre weiter vom norwegischen Militär genutzt.

Später trafen sich alle im „Gammelbutikken“ (Altes Geschäft). Sehr freundlich wurden wir mit heißem Tee empfangen. Die Inhaberin erzählte uns, dass ihre Familie bereits seit drei Generationen hinter der Ladentheke steht. Der kleine Laden war voll mit Souvenirs aus älterer und neuer Zeit und schnell hatten viele eine Kleinigkeit für sich selbst wie Strümpfe und Wollpullover oder ein Mitbringsel für die Daheimgebliebenen gefunden.

Am Nachmittag erreichten wir Harstad auf Hinnøya. Hinnøya ist eine große Insel, die zu Vesterålen gehört. Seit über 1000 Jahren ist die Region um Harstad Zentrum für Macht, Politik, Kultur und Religion.

Am Nachmittag in Harstad sollte es noch einmal um Norwegen im zweiten Weltkrieg gehen. Mit dem Bus fuhren wir auf norwegisches Militärgelände auf Trondenes, nicht weit außerhalb der Stadt. Dort befand sich das Museum, welches als zentrales Ausstellungsstück die Adolfkanone (so wird so dort tatsächlich genannt) zeigte. Diese wurde im zweiten Weltkrieg von den Deutschen in der Küstenbatterie von Trondenes aufgestellt. Ziel war es, die Zufahrten zum Hafen Narvik abzudecken. Die Schnell-Ladekanone mit einem Kaliber von 40,6 cm gehört zu den größten weltweit. Engagiert erkläre uns der lokale Guide die technischen Details und führte uns durch das Museum im alten Bunker, in dem das Zubehör, u.a. die gewaltige Munition, Werkzeug und die Rechentechnik für die Steuerung der Kanone ausgestellt waren. Viele Fotos ließen uns eine Vorstellung von Anlage, von der noch vier Kanonen erhalten sind, bekommen. Glücklicherweise kamen die Kanonen im Krieg nie zum Einsatz, sondern wurden nur zu Übungs- und Testzwecken genutzt.

In der Nähe befanden sich noch das historische Museum und die mittelalterliche Kirche von Trondenes. Sonst boten diese eine interessante Ergänzung und einen sehr willkommenen friedlichen Kontrast zur Adolfkanone im Rahmen dieses Ausflugs, heute waren Museum und Kirche aber leider geschlossen.

Der Abend in Harstad stand zur freien Verfügung. Einige von uns sahen sich das kleine Städtchen an, andere saßen in einer der gemütlichen Restaurants oder Bars, die sich im Ort befanden.

Dinsdag, 29. Oktober – Senja: Skrolsvik. Hinnøya: Harstad

08.00 Uur: 69°00,3’N/016°53,4’E, aan de Zuidspits van Senja. Gedeeltelijk bewolkt, windstil. 1 18 hPa, 1°C. Zonsopkomst: 07.57 Uur, -ondergang: 14.46 Uur.

´Sochtends is het opgeklaard – de vroege ochtend geeft bijzonder mooie kleuren en we zijn omgeven door besneeuwde bergen. Na een hele nacht varen hebben we een goede afstand gemaakt, en we komen net na het ontbijt aan in Skrolsvik. Deze plaats ligt op de Zuidspits van Senja en heeft net iets minder dan 100 inwoners. Op het moment dat we allemaal op de kade staan en aan onze wandelingen willen beginnen slaat het weer om: de bergen verdwijnen en we bevinden ons in een wolk van sneeuw en wind. Maar wandelen gaan we. We splitsen opnieuw op in een redelijk horizontale en een iets stijgende wandeling. Rolf neemt een deel van de groep mee naar enkele bunkers, hier in 1941 geplaatst door de Duitsers. Na de oorlog werden ze overgenomen door de Noorse militairen, en pas sinds 1989 zijn ze verlaten. Ze zijn open en we

kunnen er zelfs ingaan, veel is nog intakt, onder andere 4 grote 15 cm kanonnen. Sarah loopt met haar groep eerste een stuk langs de praktisch besneeuwde weg, om daarna een klein pad te volgen. Het pad gaat geleidelijk omhoog, en het uitzicht opent zich al na enkele tientallen meters. Ondertussen is het plotseling opgeklaard – de hele weg naar boven is het helder. Op het moment dat we omdraaien komt de volgende sneeuwbui.

Om 12 uur opent ‚Gammelbutikken‘, letterlijk vertaald ‚de oude winkel‘. Dit was lang de plaats waar iedereen zijn benodigdheden kwam halen – ja vrouwen kwamen zelfs naar hier geroeid om hun broden te bakken. Nu is het een museum, wat zomers elke dag open is en in de winter op aanvraag. Op de bovenste planken hangen dingen die er door al de jaren heen verkocht werden, op de onderste planken liggen boeken, sokken, zeep en thee die nu als souvenir verkocht worden.

Met de lunch verlaten we Skrolsvik. Het is een aantal uur varen naar onze volgende stop: Harstad. Er is bijna geen wind en op deze heldere namiddag varen we rustig richting de tweede grootste stad van Noord Noorwegen, Harstad heeft 25:000 inwoners. Om half vier liggen we in de haven. Hier haalt een bus ons op om naar het Adolfkanon te gaan, en overblijfsel van de donkere periode in de geschiedenis, waar we vanochtend al iets van gezien hebben. Wat we nu zien is echter van een andere schaal: op deze plaats staan vier enorme kanonnen – die binnen een jaar gebouwd zijn, begonnen in de herfst van 1942. De bunkers, ammunitie en kanonnen zijn indrukwekkend in al hun gruwelijkheid. Barbara, het kanon dat we van dichtbij en binnen kunnen bekijken ziet er uit alsof ze nog steeds klaar is om te schieten. Het is goed om te weten dat ze nooit een schip heeft geraakt – ze heeft enkel oefenschoten gevuurd.

Voor het eten zijn we weer terug aan boord. Tot middernacht zullen we in Harstad blijven, zodat we morgenochtend met licht in Ofoten aan komen. Sommigen van ons gaan nog aan land voor een avondwandeling of een pintje, anderen genieten de warmte en rust van het schip.

Mittwoch, 30. Oktober – Ofoten. Tysfjord: Skarberget. Tranøy.

08.00 Uhr: 68°15'N/016°11,4'E, im Eingang vom Tysfjord. Tiefe, dichte Bewölkung, leichter Wind aus SE. 1 011 hPa, 3°C. Sonnenaufgang: 07.58 Uhr, -untergang: 15.18 Uhr.

Über Nacht hatten wir den kleinen Ort Skarberget im Distrikt Ofoten erreicht. Dieser befindet sich im nördlichsten Bereich des Vestfjords. Diese Region heißt Ofoten. Er trennt die Lofoten vom norwegischen Festland. Trotz Schneefall und Wind brachen fast alle zu einer kleinen oder längeren Wanderung auf. Wer Lust auf einen Bergrücken mit gut 250 Meter Höhe und eine längere Wanderung hatte, folgte Sarah. Über Steine, Moose und Flechten wanderten wir den Bergrücken hoch. Teilweise war der Fels überfroren und glatt. Am Gipfel angekommen, blies uns der Wind kräftig um die Nase. Danach stiegen wir um einen See herum ab und kamen nach ca. 6 km wieder am Schiff an.

Andere wanderten durch den Wald, genossen die Stille und den Ausblick über die Bucht.

Die *Antigua* setzte nun Kurs Richtung Tranøy. Die wenigen Bewohner (im Jahr 2012 offiziell 53 Einwohner) haben viel Sinn für Kunst, denn überall im Ort waren Kunstwerke installiert, die jedes Jahr um ein weiteren Kunstwerk erweitert wurden. Im leider schnell schwindenden Licht zogen wir umher, um die Skulpturen oder die etwas progressiver Kunstwerke, wie die Installation einer Parkhausanzeige mit 283 Parklätzen, zu finden. Leider machte es der aufkommende Regen nicht gemütlicher und so hatte den Leuchtturm, der über die Halbinsel zu erreichen war, niemand mehr gesehen.

An Bord der *Antigua* indes war es sehr gemütlich. Es wurde erzählt und gelacht und das einen oder andere auch alkoholische Getränk zu sich genommen .Immer wieder schauten wir hinaus, ob sich nicht doch noch durch eine Wolkenlücke hindurch ein Nordlicht blicken lässt. Und tatsächlich. Ganz schwach zeigte sich am späteren Abend ein grüner Schimmer am Himmel.

Woensdag, 30. Oktober – Ofoten. Tysfjord: Skarberget. Tranøy.

08.00 Uur: 68°15'N/016°11,4'E, aan de ingang van Tysfjord. Dichte bewolking, lichte wind uit SE. 1 11 hPa, 3°C. Zonsopkomst : 07.58 Uur, -ondergang: 15.18 Uur.

We worden wakker in een natte, mistige, besneeuwde wereld. We zijn ‚snachts een goed stuk naar het Zuiden gevaren en zijn van plan om bij Skarberget aan te leggen. De ochtend overtuigd wat weer betreft niet echt tot een wandeling, maar gelukkig weten we dat het hier vaak snel veranderd. En we hebben een warm schip en een altijd fantastische lunch om naar terug te komen. De haven van Skarberget is klein – het is heel laag water, het waait en de veerboot is net aangekomen, wat het aanleggen niet makkelijk maar gelukkig wel mogelijk maakt. Skarberget is genoemd naar de ‚Skarv', of Aalscholver, en bestaat uit een aantal huizen, waarvan vele niet het hele jaar door gebruikt worden, en is eigenlijk vooral het einde van de weg en het punt waar de ferry vertrekt. Maar het is ook niet voor de huizen dat we hier zijn, het is voor de omgeving. Een eenvoudige wandeling op een met sneeuw bedekte weg leidt naar de andere kant van het schiereiland, een klein pad voert vanop deze weg de berg op en rond een meer. De meesten van ons volgen de weg, een aantal gaan mee omhoog. Door de sneeuw is het pad niet duidelijk te zien, maar het maakt het wandelen over de glad afgesleten rotsen wel een stuk makkelijker. De sneeuwbuien en rustige periodes wisselen elkaar snel af. Vooral de sneeuwbuien. Over de bergrug wandelen we rond het meer, daarna gaat het kleine pad door het bos naar beneden. Onder de sneeuw, onvindbaar – we banen ons een weg in de goede richting en komen uiteindelijk inderdaad op de juiste plaats uit. Aan boord is het warm en kan alles weer drogen.

Vanuit Skrolsvik gaan we een stukje verder naar het Zuiden. We zijn nu in het gebied Ofoten, aan de Oostkant van Vestfjorden, het water tussen Lofoten en het vaste land, en we kunnen de eilanden die Lofoten vormen tussen de sneeuwbuien door al enigszins zien liggen. We zijn op weg naar Tranøy – een bijzonder plaatsje wat veel te bieden heeft. Rond drie uur leggen we aan in de haven die eigenlijk te klein lijkt voor *Antigua*, en gebruiken het laatste daglicht om de verschillende kunstwerken die verspreid zijn over het dorp te vinden. De mensen die er wonen leggen elk jaar geld bij elkaar om een sculptuur toe te voegen aan hun verzameling. Er zijn klassieke beelden te zien, in brons en steen, maar ook eerder conceptuele, zoals het werk ‚tid til mer, plass til fler' (Tijd voor meer, plaats voor meerderen, het motto van Tranøy). Het werk ziet er precies zo uit als een bord voor een grote parkeergarage in om het even welke grote stad. Het enige verschil is dat wij niet in een grote stad zijn, we zijn in het dorpje Tranøy, waar een parkeerboord met 285 vrije plaatsen een andere betekenis heeft. Het donker komt snel, en dat het steeds harder regent maakt het er niet lichter op. Nat is het zeker, maar ook mooi in de vallende avond. Terug aan boord in de vroege avond luisteren we naar de muziek van Kari Bremnes, een Noorse zangeres die van Lofoten komt. De afgelopen nachten zijn we steeds onderweg geweest: vannacht blijven we rustig liggen in de haven van Tranøy, of in ieder geval, het grootste gedeelte van de nacht ...

Donnerstag, 31. Oktober – Lofoten. Trollfjord, Skrova.

08.00 Uhr: 68°16'N/014°47'E, am Eingang zum Raftsund. Tiefe, dichte Bewölkung, windstill. 1 015 hPa, 3°C. Sonnenaufgang: 08.02 Uhr, -untergang: 15.14 Uhr.

Am Vormittag fuhren wir in einen der schönsten Fjorde Norwegens, den Trollfjord. Er ist ein Seitenarm des Raftsunds, der die Lofoten von den Vesterålen trennt und ist nach den Zauberwesen der nordischen Mythologie, den Trollen, benannt. Der Trollfjord hat eine nur 100 Meter breite Einmündung. Dahinter erweitert er sich auf eine maximale Breite von 800 Metern. Entlang seiner steiler Felswände schneidet der Fjord zwei Kilometer tief in das Land.

Die Schönheit des Fjordes konnten wir in jedem Fall erahnen, allerdings war ein Genießen bei dichten Wolken und nahezu schmerzhaften Hagel- und Schneeschauern kaum möglich. Dennoch waren wir beeindruckt von der überwältigenden Natur. Ein Seeadler zog seine Kreise über den Felsen und immer wieder waren kleinere, herabstürzende Schneelawinen zu beobachten. Auf einigen Felsblöcken konnten wir Namen und ein Datum erkennen. Früher war es Tradition, dass Besucher sich verewigten, in dem sie auf dem Fels den Namen des Schiffs und das Datum aufmalten.

Bei der Ausfahrt aus dem Trollfjord zeigte sich tatsächlich die Sonne und tauchte die Landschaft in ein sehr stimmungsvolles Licht.

Wir setzten unsere Fahrt Richtung Skrova fort. Auch hier empfingen uns Schneeschauer, als wir zwischen den vorgelagerten Schären in den kleinen Hafen einliefen. Aber schnell klarte es etwas auf. Einige von uns wollten eine etwas längere Wanderung mit Sarah auf das 283 m hohe Skrovafjellet (Skrovaberg) unternehmen. Über steinigen Untergrund

ging es unter Sonnenstrahlen hinauf. Vom Gipfel bot sich ein wunderschöner Blick über die Umgebung. Unter etwas schwierigeren Bedingungen mit Schneefall und wenig Sicht erreichten die Wanderer wieder die *Antigua*.

Wer sich für die einfachere Wanderung entschied, ging mit Rolf zu malerischen Buchten mit wunderbaren Sandstränden auf die andere Seite der Insel. Viele von uns besuchten später den kleinen Laden im Ort, in dem man auch gemütlich einen Kaffee oder Kakao trinken konnte. Sehr interessant war auch eine kleine Fotoausstellung im Tunnel, der unseren Anleger mit dem Ort verband. Dort bekam man einen guten Eindruck vom früheren Leben in der Region, als der Fischfang noch die Haupteinnahmequelle war.

Mit der Dunkelheit hatten sich alle wieder an Bord eingefunden. An Deck liefen die Vorbereitungen für den heutigen Grillabend. Da blieb noch etwas Zeit, sich noch einmal mit den physikalischen Hintergründen des Nordlichts zu befassen, auch als Vorbereitung auf die Tour am nächsten Tag zum Nordlichtzentrum. So erzählten Sarah und Rolf von Sonnenwinden und dem Magnetfeld der Erde und wie dies alles mit dem Nordlicht zusammenhängt.

Nun hielt es uns aber kaum noch auf den Sitzen. Der Grillduft zog durch den Salon. Endlich eröffnete Nanou das Buffet. Unglaublich, was Sascha, Nanou, Diane und Elbrich da gezaubert hatten. Wie ließen es uns schmecken und bedankten uns mit einem großen Applaus.

Und tatsächlich gab es noch einen kleinen Höhepunkt: Durch eine Wolkenlücke zeigt sich ein kurzes, aber sehr intensives Nordlicht.

Donderdag, 31. Oktober – Lofoten. Trollfjord, Skrova.

08.00 Uur: 68°16'N/014°47'E, bij de ingang van Raftsund. Dichte bewolking, windstil. 1 15 hPa, 3°C.
Zonsopkomst: 08.02 Uur, -ondergang: 15.14 Uur.

Voor later op de middag is er vrij veel wind voorspeld, precies vanuit de richting waar we heen willen. We vertrekken dan ook vroeg vanuit Tranøy: om 5 uur ´sochtends zijn we al op weg. Het weer als we wakker worden is opnieuw bijzonder typisch herfstweer voor Noord Noorwegen, met andere woorden, het regent. Maar het is ook rustig, er is bijna geen wind en de bergen rond ons zijn bedekt et sneeuw. Nat maar mooi.

We zijn aan het zuidelijke einde van Raftsundet, na het ontbijt varen we Trollfjorden in. Trollfjorden is 2,5 km lang en bij de ingang 200 meter breed. Op zijn smalst is het 100 meter breed, minder dan twee keer de lengte van *Antigua*. De bergen gaan aan beide kanten recht omhoog – gladgesleten door gletsjers waarvan de sporen duidelijk te zien zijn door de sneeuw. De bergen rond het fjord zijn tot 1000 meter hoog. De eerste minuten genieten we van een bijzonder mooie en rustige cruise, met een zeearend aan het begin van het fjord, de grootste roofvogel van Europa die een vleugelspanwijdte tot 2,4 meter kan hebben. Dan begint het plots te waaien. Het waait en sneeuwt met kracht recht uit het fjord – wat het kijken moeilijk maakt, maar het zeilen mogelijk. Als we gedraaid zijn zetten we de ondermars en de bovenmars en zeilen met een knoop of 7 Trollfjorden uit. Buiten is er minder wind, maar nog steeds genoeg om te zeilen. We trekken

de bram, het fokstagzeil, de binnenkluiver, het grootzeil en de S1 er nog bij. Zo zeilen we met de windvlagen door de ochtend, richting Skrova.

Net na de lunch komen we op Skrova aan, en we hebben dan ook nog een goed deel daglicht om een aantal mooie wandelingen te maken. Een rustige, makkelijke wandeling gaat over een pad naar de stranden aan de andere kant van het eiland. Hier is het in theorie makkelijk te begrijpen waarom Skrova ook wel ´het Hawaii van het Noorden´ genoemd wordt. Op het moment liggen de gouden stranden echter onder de vloedlijn. Het hoogste punt van Skrova is de 283 meter hoge berg Skrovafjellet. De wandeling naar de top is op bepaalde gebieden vrij steil en rotsig maar het uitzicht is absoluut de moeite waard. Geluk hebben we ook – als we boven staan zien we de volgende sneeuwbui al aankomen, wat ons precies genoeg tijd geeft om van het uitzicht te genieten voor we weer naar beneden gaan. De weg naar beneden wordt begeleid door sneeuw en wind. In de tunnel die de kade waar *Antigua* ligt verbindt met de rest van Skrova hangt een tentoonstelling van zwart wit foto‘s. De beelden vetrellen over de geschiedenis van het dorp als vissersplaats en centrum van de walvisvangst.

Als iedereen terug aan boord is verhalen we naar de overkant: op deze plaats liggen we met de kop in de wind en is onze verrassing mooi beschut : alles staat klaar voor een barbecue aan dek! Tussen het donker en het eten liggen echter nog een goede twee uur, en Rolf en Sarah gebruiken deze om ons over het Noorderlicht te vertellen: wat het is, hoe het gevormd wordt en hoe hoog het zich bevind.

De avond is lang en mooi: binnen staat een uitgebreid buffet, buiten grilt Sascha vlees, vis, groenten, en een enorme pan met glühwein. Hoewel het bewolkt is laat het Noorderlicht zich nog zien – achter de wolken kunnen we het groene licht duidelijk zien bewegen.

Freitag, 01. November – Lofoten. Vestvågøy: Kabelvåg, Svolvær, Laukvik.

08.00 Uhr: 68°09,9'N/014°39,5'E, im Hafen von Skrova. Bewölkt, windstill. 1 008 hPa, 3°C.
Sonnenaufgang: 08.06 Uhr, -untergang: 15.10 Uhr.

Am Morgen setzte die *Antigua* von Skrova nach Kabelvåg auf der Lofoteninsel Ausvågøy über.

In Kabelvåg luden sowohl das historische Museum mit Außenanlagen, in dem man sich über die Geschichte und das Leben auf den Lofoten informieren konnte, als auch ein Aquarium mit der lokalen Unterwasserwelt, einem Robbenbecken und Fischottern zu einem Besuch ein. Bei diesem schönen Wetter lohnte es sich außerdem, die Statue des Königs Øystein zu besuchen und dabei den Blick über den Ort zu genießen. Dass wir uns nun ganz in der Nähe der „Hauptstadt" der Lofoten, Svolvær befanden, bemerkten wir daran, dass wir nun nicht mehr die einzigen Gäste im Ort waren.

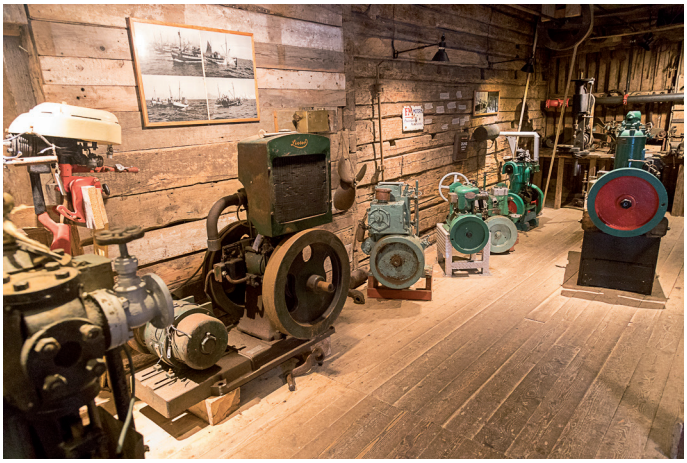

Dieser Ort war auch das Ziel für den Nachmittag. Wer wollte, konnte diesen aber auch zu Fuß erreichen. Circa 6 Kilometer ist der Weg um einen See herum nach Svolvær lang. Allerdings gestalteten sich dieser als durchaus anstrengend, da es überwiegend durch sehr nasses Gebiet und über teilweise glatte Felsen ging. Einige von uns bekamen nasse Füße. Wir wurden aber mit wunderbaren und stimmungsvollen Ausblicken sowohl über den schon teilweise gefrorenen

See als auch später über den Ort belohnt. Das letzte Wegstück legten wir nicht zu Fuß, sondern mit den Schlauchbooten (Zodiacs) zurück. Es war kalt, aber schön, auch noch einmal in diesen kleinen Booten zu sitzen.

Alle anderen fuhren gemütlich mit der *Antigua* in den Hafen von Svolvær ein. Bei der Einfahrt konnten wir die Fischersfrau sehen, die symbolisch für die zurückgebliebenen Frauen steht, die an Land zurück blieben, wenn die Männer zum Fischen hinaus aufs Meer fuhren.

Nachdem alle zurück an Bord waren, beeilten wir uns mit dem Abendessen, das heute schon für 18.00 Uhr auf dem Plan stand. Den Abend wollten wir nämlich im Nordlichtzentrum in Laukvik, einem kleinen Örtchen im nördlichen Teil der Insel verbringen. Das Nordlichtzentrum haben Therese und Rob aus den Niederlanden aufgebaut, die vor 12 Jahren auf die Lofoten gekommen waren. Sie hatten das alte Gemeindehäuschen des Ortes gekauft, es renoviert und es mit viel technischem Gerät ausgestattet, um die magnetischen und elektrischen Variationen in Atmosphäre und Erdboden zu überwachen. Wir bekamen in einem sehr ausführlichen und wunderbar bebilderten Vortrag viele Informationen zu den Nordlichtern und deren Entstehung. Tatsächlich war es wie schon oft in diesen Tagen kurz aufgeklart und in der Pause konnten wir ein schwaches, aber doch deutlich sichtbares Nordlicht beobachten.

Vrijdag, 01. November – Lofoten. Vestvågøy: Kabelvåg, Svolvær, Laukvik.
08.00 Uur: 68°09,9'N/014°39,5'E, in de haven van Skrova. Bewolkt, windstil. 1 08 hPa, 3°C.
Zonsopkomst: 08.06 Uur, -ondergang: 15.10 Uur.

We worden wakker in Skrova – de kade glad bevroren, het weer redelijk helder. Na het ontbijt vertrekken we richting Kabelvåg. We zijn nu echt op de Lofoten.

Lofoten was oorspronkelijk de naam voor het eiland Vestvågøya, en later voor de hele reeks eilanden. Waarschijnlijk komt het van Ló (Lynx) en Fótr (voet) – naar de vorm van het eiland met zijn puntig pieken die vanaf het vasteland werd vergeleken met de poot van een lynx. Er zijn sporen van menselijke activiteit die tot 11.000 jaar terug gaan. De eerste stad in Noord Noorwegen was Vågan – het bestond al in de vroege Vikingtijd en bevond zich dicht bij wat vandaag Kabelvåg is. Lofoten is altijd het centrum van de kabeljauw visserij geweest – vooral in de winter als deze vissen vanuit de Barentszzee naar het redelijk zuidelijk gelegen Lofoten trekken om kuit te schieten.

Na een korte overtocht leggen we aan in Kabelvåg. Ooit het centrum van Vågan, het gebied waar we nu zijn. Het was hier dat de stokvis verkocht werd, hier kwamen de schepen om de waren naar het zuiden te brengen. Het was het centrum van de handel. Nu is Svolvær, enkele kilometers verderop, de grootste plaats, en Kabelvåg een mooi, oud stadje.

Voor Kabelvåg het centrum was – voor de schepen groter werden en haar haven beter paste – was de plaats Vågan het centrum. Het is hier waar we deze ochtend heen wandelen – het is hier waar veel opgravingen gedaan zijn en waar nu het Lofoten museum ligt. Het Lofoten museum bestaat uit een verzameling oude gebouwen, die allemaal een kleine tentoonstelling huizen. Niet ver van het museum is ook het Lofoten Aquarium – een eenvoudig aquarium dat ons het lokale leven onder water laat zien.

Tegen lunchtijd is iedereen weer terug aan boord en is het tijd om een keuze te maken. Het is mogelijk om met Sarah vanuit Kabelvåg naar Svolvær te lopen, of om met het schip naar daar te varen en meer tijd te hebben in de hoofdstad van Lofoten. Ongeveer de helft van de groep besluit mee te lopen, eerste langs de weg, lang de beroemde, Lofoten Kathedraal, van hout en gebouwd in 1892, via een steeds kleiner en steeds natter wordend pad langs het meer Prestevannet, achter de berg langs naar het industriegebied van Svolvær waar we door de zodiak opgehaald worden. Een bijzondere rit terug naar de *Antigua*, over de rustige zee in het volledige donker.

Eten is vroeg vandaag, zodat we met een volle maag naar het Noorderlichtcentrum kunnen gaan. De bus neemt ons mee naar de andere kant van glimp van het noorderlicht kunnen opvangen. Aangekomen in Laukvik worden we verwelkomd door Rob en Theresa, die hier al jarenlang wonen en hun eigen Polar Light Center hebben opgezet. Rob bouwt een groot aantal eigen instrumenten om het verschijnen van heten van zijn machines toont een groene lijn die zich langzaam uitstrekt over het scherm; elke variatie in die lijn duidt op activiteit. En inderdaad, als de lijn een klein stukje omhooggaat, en wij naar buiten, is het noorderlicht enigszins te zien. Niet heel duidelijk, en misschien hadden we het zonder de instrumenten wel gemist, maar het is er zeker!

Om 11 uur zijn we weer terug aan boord, klaar voor een goede nacht slaap en morgen nog een hele dag op de Lofoten.

Samstag, 02. November – Lofoten: Henningsvær.

08.00 Uhr: 68°12,7'N/014°32,8'E, unterwegs nach Henningsvær. Bewölkt, windstill. 998 hPa, 3°C.
Sonnenaufgang: 08.17 Uhr, -untergang: 15.13 Uhr.

Früh am Morgen legten wir ab, um den Vormittag in Henningsvær, das auf zwei kleinen, der Insel Austvågøy vorgelagerten Inseln liegt, zu verbringen.

Zwischen zahlreichen kleinen Leuchttürmchen fuhren wir bei Sonnenschein in den Hafen ein. Als wir das Schiff verließen, wurden wir natürlich wieder von eine Schneeschauer heimgesucht, aber glücklicherweise dauerte dieser wirklich nur kurz an und danach trübte nur noch hin und wieder ein kleines Wölkchen den Vormittag. Auf dem berühmten Fußballplatz mit dem Kunstrasen, dessen Bild 2017 von National Geografie in der Kategorie „Städte“ zum besten des Jahres ausgewählt wurde, stellten wir uns für das Gruppenfoto auf, dass uns noch viele Jahre an diese schöne Reise erinnern sollte. Dann erzählte uns Rolf etwas zu den über 2,8 Milliarden Jahren alten Steinen, die man hier bestaunen konnte. Vor allem Gneise prägen das Landschaftsbild. Dieses metamorphe Gestein (Umwandlungsgestein) entsteht bei Gebirgsbildungen, wenn Minerale hohen Temperaturen und Drücken ausgesetzt sind.

Von höchsten Punkt der Steilküste boten sich wunderbare Aussichten und ein kleiner Leuchtturm wurde für viele von uns Hintergrund für das Erinnerungsfoto von Henningsvær. Später liefen wir durch den Ort, der mit einigen kleinen Läden und gemütlichen Kaffees auf seine Besucher eingestellt war.

Zurück an Bord, brach nun der letzte Teil unserer schönen Reise an, die Fahrt bzw. das Segeln über den Vestfjord nach Bodø. Noch einmal wurden fleißige Hände zum Segelsetzen gesucht. Ruhig glitt die *Antigua* über das Meer. Einige von uns schrieben noch die letzten Postkarten, während andere schon ein paar Sachen packten. In der Ferne tauchten die ersten Lichter von Bodø auf. Ruhig verbrachten wir die letzte Nacht an der Pier von Bodø.

Zaterdag, 02. November – Lofoten: Henningsvær.

08.00 Uur: 68°12,7’N/014°32,8’E, onderweg naar Henningsvær. Bewolkt, windstil. 998 hPa, 3°C.
Zonsopkomst: 08.17 Uur, -ondergang: 15.13 Uur.

Net voor het ontbijt vertrekken we vanuit Svolvær. Het is nog enigszins mistig, maar het is dan ook nog vroeg. We zijn op weg naar Hennigsvær, wat altijd een centrum van de visvangst is geweest. Oude beelden tonen een haven vol met Nordlandsboten, de klassieke scheepjes met een eenvoudig zeil en roeispanen, die veel gebruikt werden. En ook nu nog is er in de winter veel visvangst gaande. Dat is duidelijk te zien aan de vele rekken die dan vol met stokvis hangen. Hennigsvær onderscheid zich echter van andere vissersplaatsjes door iets wat je niet direct zou verwachten op deze eilanden : een enorm voetbalveld. De besneeuwde leegte is een perfecte plaats om een groepsfoto te maken, en we fungeren ook als het onderwerp van een Franse documentaire over het voetbalveld.

Het is echter niet alleen voor het voetbalveld dat we hier zijn, het is ook een plaats waar we een enorm oud gesteente kunnen zien – 2850 miljoen jaar oud, meer dan half zo oud als de aarde. Lofoten bestaat voor een groot gedeelte uit dit gesteente, het zijn lagen van de aarde die omhoog zijn geduwd en door de erosie van de lagen die het boven zich had nu aan de oppervlakte liggen. Henningsvær is een gemoedelijke mengeling van klassieke vissershuisjes en nieuwe restaurants. En het mooiste : de zon schijnt! Na de sneeuw en regen van de afgelopen week is het heerlijk om buiten in de zon koffie te drinken. Een mooie afsluiting van onze tijd op de eilanden van Lofoten.

Tussen ons en Bodø ligt nu enkel nog Vestfjorden. We hebben een goede 50 nm te gaan, recht over de zee. Het is redelijk warm en rustig, helder en het weerbericht voorspelt dat er wind op komst is. In de goede richting. Niet lang na de lunch zetten we dan ook de zeilen. Het grootzeil, het voorstagzeil, de binnenkluiver, de bezaan en drie van de razeilen: de ondermars, de bovenmars en de bram : we zijn klaar om richting Bodø te schieten. De wind houdt zich echter rustig. Snel gaat het niet, maar dat maakt het er niet minder mooi op. Als de schemering valt pakken we alle zeilen weer in en gaan we rustig op de motor verder richting Bodø, waar we om 21:00 uur aankomen. We liggen in een nieuwe stad aan de kade, maar er is niemand die de *Antigua* verlaat - iedereen blijft aan boord voor een laatste avond samen, na een prachtige week.

Sonntag, 03. November – Bodø.

08.00: 67°17,2'N/014°23,3'E, im Hafen von Bodø. Bewölkt, windstill, 0°C, 996 hPa.
Sonnenaufgang: 08.14 Uhr, -untergang: 15.17 Uhr.

Nach einem letzten *Antigua*-Frühstück war es Zeit, sich von Mitreisenden, Mannschaft und Schiff zu verabschieden. Eine schöne, erlebnisreiche Woche am Polarkreis ging zu Ende. Die meisten flogen noch heute wieder nach Hause, einige hatten noch Zeit, die Reise in Bodø und Umgebung ausklingen zu lassen.

Viele wussten bereits jetzt, dass es nicht die letzte Reise in den hohen Norden gewesen sein sollte.

Gesamte Reisestrecke (Tromsø bis Bodø): 385 Seemeilen = 713 Kilometer

Leguan Reisen und die Mannschaft auf der Antigua bedanken sich bei Euch
für die Teilnahme und die gute Stimmung
an Bord und unterwegs

– alles Gute und auf Wiedersehen, irgendwo zwischen den Polen!

Deutscher Text: Kristina, Rolf. Fotos, Karte und Layout: Rolf.
Weitere Fotos: S. 7 (4-6), 8 (2-4), 13 (5), 14 (1-2), 16 (1, 2, 5), 19 (2-5): Sarah.
S. 19 (1+2), S. 21 (6): Kristina.

SPITZBERGEN.DE
SPITSBERGEN-SVALBARD.COM

Zondag, 03. November – Bodø.

08.00: 67°17.2'N/014°23.3'E, in de haven van Bodø. Bewolkt, windstil, 0°C, 996 hPa.
Zonsopgang: 08.14 uur, -ondergang: 15.17 uur.

Zondagochtend, nog één keer ontbijten aan boord van *Antigua*. Het is moeilijk voor te stellen dat het slechts een week geleden is dat we vertrokken uit Tromsø. Vandaag is het net zo helder en winters als op die eerste dag in het Noorden. Tussen toen en nu liggen de 385 zeemijlen die we hebben afgelegd. Het was een mooie, gevarieerde week. Zoals we in het Noors zeggen : Takk for turen! Dank voor de reis!

Totale afstand (van Tromsø naar Bodø) = 385 Zeemijlen = 713 Kilometer.

Askja reizen en de bemanning van de Antigua
bedanken u voor deze reis, de goede stemming aan boord
en het zetten van de zeilen.
Wij wensen u een goede terugreis en tot ziens,
ergens tussen de twee polen!

Nederlandse tekst & foto pagina 7 (4-6), 8 (2-4), 13 (5), 14 (1-2), 16 (1, 2, 5), 19 (2-5) door Sarah.
Foto pagina 19 (1-2) en 21 (6) door Kristina.

Links related to northern lights, recommended by the Northern Lights Centre in Laukvik:

- www.polarlightcenter.com/news.html
- www.spaceweather.com
- www.storm.no
- SAT24.com
- poollicht.info
- www.polarlightcenter.com

Informationen zu weiteren Reisen von **Leguan Reisen** in der **Arktis**, der **Antarktis** und sonstwo auf diesem schönen Planeten:

LEGUAN REISEN

Leguan Reisen, Hauptstr. 90, 50226 Frechen
Email: travel@leguan-reisen.de,
Website: www.leguan-reisen.de

*Informatie over andere reizen van **Askja Reizen** in de **Noord- en Zuidpoolgebieden**:*

Askja Reizen, Izaak Evertslaan 1, 6814 JH Arnhem, Nederland

Askja natuurrijk reizen

Telefoon +31 (0)26 352 9390
Fax +31 (0)26 352 9391
Email: info@askja.nl, website: www.askja.nl

The SV *Antigua* will continue to sail in Spitsbergen's waters in the years to come; the other sailing ships of the Tallship Company fleet *Artemis*, *Elisabeth* and *Atlantis*, sail the North Sea, the Baltic Sea, the Ijsselmeer and the Canary Islands.

More information:
Tallship Company
Wieuwens 2
NL-8835 KX Easterlittens
Tel +31 (0)517 – 342 8-10, fax -08
Email info@tallship-company.com, website www.tallship-company.com

Tallship Company
Artemis - Atlantis - Antigua - Elizabeth

1	Tromsø
2	Renøy: Finnkroken
3	Skervøy
4	Nord-Lenangen
5	Senja: Skrolsvik
6	Hinnøya: Harstad
7	Ofoten: Skarsberget
8	Ofoten: Tranøy
9	Lofoten: Trollfjord
10	Lofoten: Skrova
11	Lofoten: Kabelvåg, Svolvær
12	Lofoten: Laukvik
13	Lofoten: Henningsvær

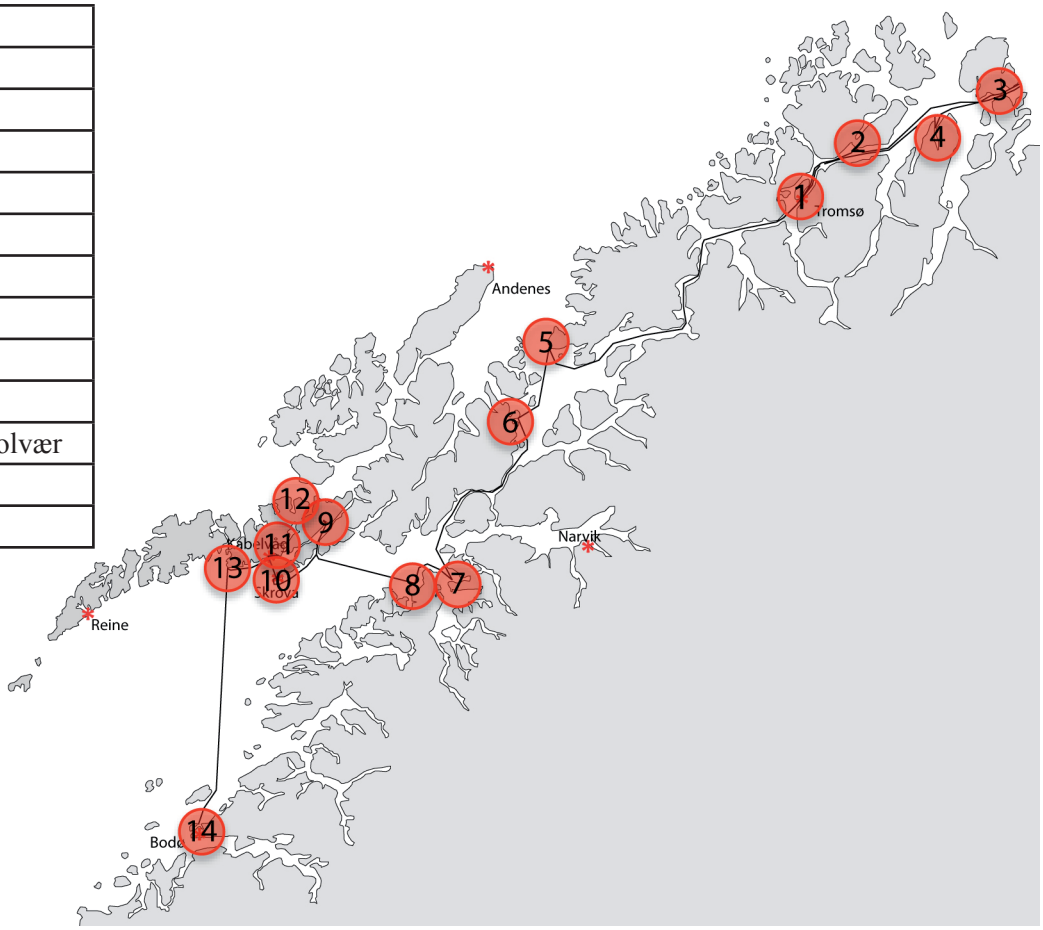

LEGUAN REISEN

Tallship Company
Artemis - Atlantis - Antigua - Elizabeth

Askja
natuurrijk reizen